

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljár (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Suhai Szabolcs (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. február 3-án kelt 12.P.21.179/2008/27. számú ítélete ellen az alperes részéről 28, 30. és 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetében foglaltakkal részben egyezően megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét a Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróságon 2005. május 12. napján tett azon nyilatkozatával, mely szerint felperes csalásból él, becstelen. Megsértette az alperes a felperes jóhírnevét a 2005. július 14. napján a Budapest ... szám alatti társasház előtt tett azon nyilatkozatával, hogy a felperes bolond, elmebeteg, csaló, szemét állat, továbbá, hogy csalással lett közös képviselő és feltörte a felperes (helyesen alperes) autóját, ellopta a társasház iratait. Megsértette a felperes jóhírnevét a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság folyosóján 2006. április 20-án tett azon nyilatkozatával, amely szerint a felperes lop, csal, hazudik, majom, félnótás, idióta, kóros elmebeteg, valamint megállapította azt is, hogy az alperes 2006. május 20-án tett azon nyilatkozatával is megsértette a felperes jóhírnevét, amely szerint a felperes a jelenléti ívet eltépte, lenyelte a meghatalmazásokat, pereskedése nyomán van öt tanácsi bér lakása.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 forint tőkét és ennek 2005. július 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű évi késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A le nem rótt kereseti illetékből 36.000 forint megfizetésére az alperest, még 15.000 forint megfizetésére a felperest kötelezte az állam javára külön felhívásra.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésére és megállapította, hogy a 2005. május 12. napján a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság előtti 5.P.IV.22.929/2004. számú ügyben a 11. sorszámú jegyzőkönyvben, mint közokiratban rögzített alperesi nyilatkozat, miszerint felperes csalásból él és becsstelen, egyben olyan tényállítás, amely valótlan és alkalmas a felperes jóhírnevének csorbítására, másrészt indokolatlanul sértő vélemény. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem találta jogsértőnek ugyanezen jegyzőkönyvben foglalt azon nyilatkozatot, hogy a felperes össze-vissza lakik mindenhol és nincs tartózkodási helye. Ezen tényállítások nem valósítanak meg jóhírnév sérelmet, mert önmagukban nincs sértő tartalmuk.

A 2005. július 14. napján a társasházi közgyűlés előtt elhangzott sérelmezett alperesi kijelentések körében az elsőfokú bíróság a tanúvallomások alapján állapította meg, hogy ezek a kijelentések az alperestől akkor, a közgyűlésen résztvevő lakók füle hallatára elhangzottak. Ezen közléseket - a felperes bolond, elmebeteg, csaló, szemét állat, csalással lett közös képviselő, illetve feltörte az autóját és ellopta a társasház iratait - sértő értékítéletet tartalmazó véleménynyilvánításnak ítélte és a jóhírnév sérelmét emiatt is megállapította.

A 2006. április 20. napján a bírósági tárgyalás előtt, valamint a 2006. május 20-án sérelmezett alperesi kijelentések elhangzását a felperes által becsatolt CD felvétel alapján az elsőfokú bíróság igazoltnak találta és megállapította, hogy az alperes a bírósági tárgyalóterem előtt becsmérő szavakkal illette felperest - a felperes lop, csal, hazudik, majom, félnótás idióta, kóros elmebeteg -, amelyek a jóhírnév sérelmét valósították meg, ugyanúgy, mint a 2006. május 20-án elhangzott azon alperesi kijelentések is, miszerint a felperes a jelenléti ívet eltépte, lenyelte a meghatalmazásokat, pereskedéssel szerzett öt tanácsi lakást és beteges hajlamú ember - amely kijelentések miatt az alperes büntetőjogi felelősségre vonására is sor került. E körben az elsőfokú bíróság utalt a Ptk. 4. § (2) bekezdésére is, kifejtve azt, hogy a polgári per bíróságát a büntető ítélet tényállása ugyan nem köti, de annak megállapítására nem kerülhet sor, hogy az alperes a terhére rótt cselekményt nem követte el.

A nem vagyoni kár iránti igény vonatkozásában az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-e) pontjára hivatkozással kifejtette, hogy az eljárás során a felperes közös képviselői tisztségének megszűnése és az alperesi jogsértő magatartás és kijelentés sorozatok között ok-okozati összefüggés nem nyert bizonyítást, ezt a tanúvallomások sem támasztották alá, ugyanakkor azt bizonyítottan látta, hogy a

felperessel szemben támasztott bizalom a lakók között az eseménysorozatok okán csökkent, az alperes a társasház lakói előtt a felperest bűncselekmények elkövetésével vádolta, amely következtében a lakók között a felperes megítélésében olyan változás következett be, amelynek kompenzálására 250.000 forint szükségszerű és elegendő mértékű nem vagyoni kártérítést ítelt meg a Ptk. 360. § (1) bekezdése és a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamatokkal együtt. Ezt meghaladóan a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, értékelve a pernyertesség-pervesztesség arányát.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben - tartalmát tekintve - annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem megalapozott döntést hozott, nem vette figyelembe, hogy a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon az ügygel kapcsolatosan több elutasítás is született. A felperes által becsatolt CD felvételen valóban az ő hangja hallható, de azt nem ismerte el, hogy a felvétel nem manipulált, arról nem állapítható meg a felvétel készítésének ideje, körülményei. A másodfokú eljárásban hivatkozott arra is, hogy a felperes más személy ellen is indított pert ugyanazon tényállás alapján és ugyanilyen összegű nem vagyoni kártérítést követelve. A felperes azt nem is igazolta, hogy konkrétan az ő kijelentései okozták a vele szembeni bizalom elvesztését.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Kifejtette, hogy a CD felvétel nem volt montírozott és az alperes nem is kérte emiatt szakértő kirendelését. Álláspontja szerint másik perekre ebben az eljárásban nem lehet hivatkozni, mert a személyiségi jogát az alperes és nem a társasház sértette meg, amely nem is perelhető személyiségi jogsértés miatt, és ... szemben is nem ugyanazon, hanem csak hasonló kifejezések miatt érvényesített igényt.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csak a fellebbezéssel érintett részben vizsgálhatta felül.

Ebben a körben megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok tükrében a tényállást helyesen állapította meg, abból okszerű következtetést vont le, az így meghozott döntésével a másodfokú bíróság is egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki.

A Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésében szabályozott jóhírnév védelme azt szolgálja, hogy a személyt valóságos értékük szerint ítélik meg, ugyanis a jóhírnév a személy társadalomban betöltött szerepének az értékelését befolyásoló ismereteket jelenti.

Ez az ismeret akkor lehet az egyén értékelésének reális alapja, ha azok objektív valóságot tükrözik.

Hírnévrontás akkor következik be, ha az érintett személy sérelmet szenved azáltal, hogy a vele szemben alkalmazott objektíve valótlan közlés a társadalmi értékelését hátrányosan befolyásolja.

A véleménynyilvánítás az Alkotmány 61. §-ában megfogalmazott alapjog, korlátozása csak akkor lehet indokolt, ha az egy másik alkotmányos alapjog védelmében szükséges. Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése mondja ki azt, hogy a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnév védelméhez való jog.

Amikor a véleménynyilvánítási jog egy adott személy alapvető jogainak érvényesülésével (jóhírnévhez fűződő jog) ütközik, az adott tényállás alapján kell eldönteni azt, hogy a konkrét esetben melyiknek indokolt elsőbbséget biztosítani.

Az elsőfokú bíróság a felperes által becsatolt CD-n rögzítettek, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes részéről a felperes által sérelmezett kijelentések elhangzottak. A felvételek alapján a rögzítéssel kapcsolatos manipulációra nem lehetett következtetni, az erre vonatkozó aggályát az alperes semmivel nem támasztotta alá.

A 2005. július 14. napján a ... szám alatti társasház előtt elhangzottak, valamint a 2006. április 20-án a bírósági folyosón, illetve 2006. május 20-án a bírósági tárgyalást követően tett alperesi nyilatkozatok a másodfokú bíróság megítélése szerint is olyan sértő, indokolatlanul bántó, megalázó kifejezések voltak, amelyekkel az alperes túllépte a véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit, a felperes számára egyértelműen jogsérelmet okozott, amely miatt indokolt és szükséges is volt a felperest személyiségi jogvédelemben részesíteni.

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon az 5.P.IV.22.929/2004. számú ügyben a 2005. május 12-i tárgyaláson elhangzottakra vonatkozóan a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a jogérvényesítés lehetősége, vagy a védekezés szabadsága senkit nem jogosíthat fel arra, hogy mások személyhez fűződő jogát megsértse. Az alperes az adott eljárással összefüggésben nem álló megalázó, bántó kijelentéseket tett a felperesre, ami nem felelt meg a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének, így okot adott a felperes személyiségi joga megsértésének megállapítására.

A másodfokú bíróság szükségesnek tartja annak kiemelését, hogy a perben csak a per tárgyává tett nyilatkozatok elbírálására van lehetőség, s amennyiben az alperes a felperes részéről szintén valamilyen jogsérelmet szenvedett el, nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy a felperessel szemben emiatt igényt érvényesítsen, azonban az ilyen sérelmezett felperesi magatartás sem adhat elfogadható alapot arra, hogy felperessel szemben a másodfokú bíróság által is jogsértőnek ítélt kifejezéseket használjon.

Az alperes által megvalósított jogsértéssel okozati összefüggésben az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperesnél olyan hátrány keletkezett, amely miatt a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott szubjektív jogkövetkezmény alkalmazásának volt helye. Az alperesi kijelentések következtében kialakult felperessel szembeni bizalomvesztés a tanúk vallomása alapján megállapítható volt, az így kialakult felperesi káros megítélés kompenzálására meghatározott nem vagyoni kártérítés összegével a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett. Az alperes a fellebbezési eljárásban sem hivatkozott olyan értékelhető körülményre, amely a felperes javára megítélt nem vagyoni kártérítés mérlegelését vagy összegének felülmérlegelését indokolta volna.

A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében, annak helyes indokaira kiterjedően helybenhagyta.

A perköltség viseléséről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2012. január 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Lesenyei Terézia s.k.. Pullai Ágnes s.k.
bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő